

Abstrakt (česky)

Práce se věnuje sekularizaci pražského, zvláště pak smíchovského dělnictva v druhé polovině 19. století. Dělnictvo bývá obyčejně považováno za nejvíce sekularizovanou společenskou vrstvu a cílem této práce je tuto tezi lokálně prověřit a ohledat, proč právě v této vrstvě probíhal proces sekularizace natolik silným způsobem. Dělnictvo je pojato jako sociální vrstva, v níž se proces uskutečňuje a zároveň jej toto stratum aktivně vykonává. Proces sekularizace je pak rozložen do tří kategorií; náboženství – spiritualita – církve a je konceptualizován jako odkatolictění a zároveň jako duchovní transformace. V průběhu ní tradiční náboženství (katolicismus), jeho instituce (církve) a religiozita ztrácí na své socio-kulturní síle a jsou nahrazovány moderními ideologiemi, státními (byrokratickými a racionálními) strukturami a implicitní spiritualitou, tedy „nenáboženskou vírou“. V procesu sekularizace je akcentována především role urbanizace, industrializace, socialismu, církve a jejího sociálního učení. V práci jsou kombinovány teoretické přístupy ze sociologie náboženství (posvátný baldachýn) a religionistiky (dimenze posvátného) a jsou aplikovány na primární a sekundární dělnickou literaturu.